

варенъ съ доллары. Госпожа Кора може да направи сичкытъ лудины на свѣта, да побѣгне съ благословеніето му, да отиде въ Европѣ, въ Чили; една само лудина тя не направя, да земе сирѣчь сиромѣхъ мѣжъ.

— Че не са оженвамъ пѣкъ за нейъ.

— Но азъ та увѣрявамъ че ще ѣмъ земешъ. Знаешъ ли исторіята на полковника Роберта Инглисъ, моя пріятель? Той бѣше гиздавъ, напомаденъ, тънѣкъ, пѣргавъ, засмѣнъ, тримилліонникъ, сѣкога занетъ съ конѣе и жены, които го обожаваха. Момытъ, или, както ты тука викатъ, хубавицытъ надваряхъ са коя да привлече погледа му; той обаче минуваше презъ тѣхъ гордъ и равнодушенъ. Единъ день, една прѣкрасна, черноока Г-жа Каролина Боханъ, призова го въ стаята си да вечерять двоицата. Такъвзи е обычайтъ на мѣстото, но нравытъ сѣ, казватъ, по-добры. Инглисъ пріе призованіето, напи ся и спа въ стаята на Г-жа Каролина. На сутринъ-та похлопахъ ся вратата, и момата оплашена съ расплетена коса, отключи и видѣ единъ попъ, родителитъ си и двама свидѣтели, Инглисъ като са събуди кълненіе ся за невинность-та си, но напрасно, защото го вънчаха. Истина, че той отъ отчаяніе отиде на Сандвичевытъ островы, но тя останѣ съ двайсетъ хыляды доллары годишенъ доходъ, зетъ отъ него.